Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 1138/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. november 8.)

az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

(HL L 293., 2011.11.11., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 1241/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. december 11.)	L 352	1	2012.12.21.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 50., 2014.2.20., 37. o. (1241/2012/EU)

▼B

A TANÁCS 1138/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. november 8.)

az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) által benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. Ideiglenes intézkedések

(1) A Bizottság a 2011. május 10-i 446/2011/EU rendeletben ([2]) (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából, Indonéziából és Malajziából (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozóan.

(2) Az eljárás megindítására az eljárás megindításáról szóló értesítés 2010. augusztus 13-i közzétételét ([3]) követően került sor, miután két uniós gyártó, a Cognis GmbH (Cognis) és a Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol) (a továbbiakban együttesen: a panaszosok) 2010. június 30-án panaszt nyújtottak be. E két vállalat a vizsgált termék uniós össztermelésének jelentős hányadát, ebben az esetben több mint 25 %-át adja.

(3) Az ideiglenes rendelet (9) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a dömping és a kár vizsgálata a 2009. július 1. és a 2010. június 30. közötti időszakra irányult (a továbbiakban: a vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából fontos tendenciák vizsgálata a 2007. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakot foglalta magában (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak).

2. Az eljárás további menete

(4) Azon alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről döntöttek (a továbbiakban: az ideiglenes nyilvánosságra hozatal), számos érdekelt fél nyújtotta be írásban az ideiglenes megállapításokra vonatkozó észrevételeit. A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.

(5) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához.

([1]) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.
([2]) HL L 122., 2011.5.11., 47. o.
([3]) HL C 219., 2010.8.13., 12. o.

▼B

(6) Ezt követően valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetését és az ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedését kívánta javasolni (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). Egyúttal meghatározott időszakot biztosítottak a feleknek arra, hogy e végleges nyilvánosságra hozatal kapcsán ismertessék észrevételeiket.

(7) Az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket a Bizottság megvizsgálta és adott esetben figyelembe vette.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(8) Az érintett termék – az ideiglenes rendelet (10) és (11) preambulumbekezdésében foglaltak szerint – az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket kivéve), beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (a továbbiakban: egységes frakciók), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket, amelyek jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód alá tartoznak.

(9) Az ideiglenes intézkedések meghozatalát követően egyes felek panaszt emeltek arra vonatkozóan, hogy az érintett termék fogalommeghatározása nem egyértelmű. Azt állították, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés szerint a termékkörbe csak a lineáris zsíralkoholok és keverékeik tartoznak, az elágazó láncú izomereket tartalmazó zsíralkoholok és keverékeik, vagyis az elágazó láncú zsíralkoholok és keverékeik viszont nem. Mások szerint nincs értelme az oxoszintézis során keletkező elágazó láncú izomereket tartalmazó zsíralkoholokat és keverékeiket kizárni a termékkörből, mivel a felhasználásuk megegyezik a lineáris zsíralkoholokkal és keverékeikkel, és konkurens termékek a piacon.

(10) Megállapítást nyert, hogy a (8) preambulumbekezdés szerint a vizsgálat hatálya alá tartozó valamennyi zsíralkohol és keverékeik ugyanolyan vagy nagyon hasonló alapvető fizikai, kémiai és technikai jellemzőkkel rendelkeznek, és ezeket ugyanarra a célra használják fel, annak ellenére, hogy az előállításhoz felhasznált nyersanyagok, illetve a gyártási eljárás tekintetében előfordulhatnak különbségek. Az érintett termék esetleges változatai nem változtatják meg annak alapvető meghatározását, jellemzőit, illetve azt, hogy a különböző felek milyen terméknek tekintik azt.

(11) Ezért fenn kell tartani azt az ideiglenes határozatot, amely szerint az elágazó láncú izomereket tartalmazó zsíralkoholokat és keverékeiket – az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően – ki kell zárni a termékkörből és az elágazó láncú zsíralkoholok ezen vállalatok általi termelését (beleértve azokat a vállalatokat, amelyek az oxoszintézis során állítanak elő zsíralkoholokat és keverékeiket) az uniós előállítás fogalommeghatározásában nem szabad figyelembe venni. Az érintett

▼B

termékkel kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (10)–(11) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

2. **Hasonló termék**

(12) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az ideiglenes rendelet (13) preambulumbekezdésében ideiglenesen megállapították, hogy a lineáris zsíralkoholok és keverékeik, valamint az elágazó láncú zsíralkoholok és keverékeik nem minősülnek hasonló terméknek, ezért az elágazó láncú izomereket tartalmazó zsíralkoholokat és keverékeiket előállító gyártókra vonatkozó adatokat a kárelemzésből ki kell zárni.

(13) A hasonló termékkel kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (12)–(13) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

C. **DÖMPING**

1. **India**

1.1. *Rendes érték*

(14) A rendes érték meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (14)–(18) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások megerősítést nyertek.

1.2. *Exportár*

(15) Az exportár meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (19) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes megállapítások megerősítést nyertek.

1.3. *Összehasonlítás*

(16) Az ideiglenes és a végleges nyilvánosságra hozatalt követően mindkét indiai exportáló gyártó megismételte azt a kérelmét, hogy a dömpingkülönbözet kiszámításánál ne vegyék figyelembe azokat az értékesítéseket, amelyeket a vizsgálati időszakban az eredeti uniós panaszosok egyikének teljesítettek (lásd az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdését). A vállalatok ezt a kérelmüket arra alapozták, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának 9.1. cikke úgy rendelkezik, hogy a kivetendő vám összege a dömpingkülönbözet teljes összege vagy annál kevesebb legyen. Az indiai exportáló gyártók a dömpingellenes megállapodás 2.4. cikkére is hivatkoztak, amely szerint az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ez alapján azt állították, hogy a panaszos a panasz elkészítésével egyidejűleg folytatott velük tárgyalásokat jelentős mennyiségű termékek erősen nyomott árakon történő megvásárlásáról, így ezen ügyletek árai nem tisztességes módon lettek megállapítva, ezért a dömping kiszámításánál ezeket az ügyleteket nem kellene figyelembe venni.

(17) Először is meg kell jegyezni, hogy az, hogy a WTO dömpingellenes megállapodása lehetővé teszi a teljes dömpingkülönbözetnél alacsonyabb összegű vám kiszabását, még nem jelenti azt, hogy kötelezően így kell eljárni. Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése csupán azt a kötelezettséget írja elő, hogy a dömpingellenes vám nagysága nem haladhatja meg az okozott kár elhárításához szükséges szintet. Ezenkívül semmilyen bizonyíték nem utal arra, hogy a felek az árakat nem kölcsönös egyetértésben állapították volna meg. A szóban forgó panaszos összes vásárlására vonatkozó vizsgálat szintén azt mutatta, hogy a két indiai exportáló gyártóval kialkudott vételár összhangban volt

▼B

a panaszos más gyártóktól beszerzett összehasonlítható termékeinek vételárával. Megállapítást nyert továbbá, hogy a panaszos az érintett terméket nem csak a vizsgálati időszakban vásárolta, hanem már évek óta importálja az indiai exportáló gyártóktól. Ezenkívül az egyik exportáló gyártó a meghallgató tisztviselő által levezetett szóbeli meghallgatás során azt állította, hogy a szóban forgó panaszosnak strukturálisan alacsonyabb árakon értékesítik a termékeiket, mint más vevőknek. Következésképp semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt, hogy az árakat nem tisztességes módon állapították volna meg csak azért, mert a panaszosnak értékesítettek, ezért a kérelem elutasítása megerősítést nyert.

(18) Az ideiglenes és végleges nyilvánosságra hozatalt követően mindkét indiai exportáló gyártó megismételte az átváltási árfolyamnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja szerinti kiigazítására vonatkozó kérelmét azzal érvelve, hogy az indiai rúpiát (INR) 2009 novemberétől tartósan felértékelték az euróval (EUR) szemben, ezért ez torzíthatja a dömpinggel kapcsolatos számításokat (lásd az ideiglenes rendelet (23) preambulumbekezdését). Mindkét exportáló gyártó elismerte, hogy értékesítési áraik a vizsgálati időszak második felében magasabbak voltak, mint az első felében, azonban azt állították, hogy ez kizárólag annak volt köszönhető, hogy a nyersanyagköltségek emelkedtek, és a piaci feltételek a gazdasági válság végét követően általánosan javultak, az árak változása azonban nem tükrözte az indiai rúpia euróval szembeni felértékelését. A vállalatok azt is állították, hogy még ha az áraikat rendszeresen és rövid időközönként ki is tudták volna igazítani, az átváltási árfolyamok jövőbeli alakulását akkor sem tudnák megjósolni.

(19) A vizsgálat azt mutatta, hogy bár az indiai rúpia a vizsgálati időszak második felében az euróval szemben fokozatosan felértékelődött, az indiai exportáló gyártók a fő termékeik értékesítési árait a főbb vásárlóik felé hónapról hónapra változtatták, és ez különösen a vizsgálati időszak második felére igaz. Ezért semmi nem utal arra, hogy az Unióba történő értékesítések árait ne lehetett volna egyidejűleg azért módosítani, hogy azok – az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása 2. cikkének 4.1. pontja szerint – 60 napon belül a valutaátváltási árfolyamokban bekövetkezett változásokat is tükrözzék. Mivel az árakat az indiai exportáló gyártók gyakran változtatták, az árváltozásokban az átváltási árfolyamok esetleges változásait is érvényesíthették volna. Mindez azt is bizonyítja, hogy a zsíralkoholok és keverékeik piacán a gyakori árváltozásokat általában érvényesíteni lehet. Tehát még az olyan esetekben, amelyekben az árakat ritkábban módosították, sem utal semmi arra, hogy ez ne a felek üzleti döntésének hatására történt volna. Az, hogy az árakat a változó piaci helyzetnek (ebben az esetben a valutaátváltási árfolyamokban bekövetkezett állítólagos változásoknak) megfelelően gyakran lehet módosítani, lehetővé tette az indiai exportáló gyártók számára, hogy ezeket a változásokat az értékesítési áraikban igényük szerint érvényesítsék, és ezt nyilvánvalóan többször meg is tették. A fentiekre tekintettel – miután az átváltási árfolyam kiigazítása nem garantált – a kérelmet elutasítják.

(20) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik indiai exportáló gyártó azt állította, hogy az egyes terméktípusok esetében a közvetett adókból származó különbözetek miatt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján adott

▼B

kedvezményeket a C12 és C14 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó termékek és keverékek esetében is meg kellett volna adni, mivel e termékek kivitelekor a termékekhez felhasznált nyersanyagokra fizetett vámot visszatérítették. A vizsgálat során azonban nem nyújtottak be olyan információkat, amelyeket a helyszínen ellenőrizni lehetett volna, és amelyek azt bizonyították volna, hogy ezeket a vámokat később ténylegesen visszatérítették. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a vállalat azt állította, hogy észrevételeit félreértették, és hogy a C12 és C14 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó termékek és keverékek előállításához használt összes nyersanyagot vámmentesen importálták. A vállalkozás ezen terméktípusok esetében a rendes érték kiigazítását kérelmezi, mivel ha a belföldi piacon értékesített termékek alapanyagául szolgálnak, ezért közvetett adót kell fizetni utánuk. Az ellenőrzés során benyújtott bizonyítékok szerint azonban az a nyersanyagmennyiség, amely a C12 és C14 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó terméktípusok előállításához szükséges és amelyet a vizsgálati időszak alatt vámmentesen importáltak, a vállalat által a vizsgálati időszak alatt exportált termékmennyiség csupán egy részének előállításához elég. Ezért biztos, hogy a C12 és C14 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó exportált termékek legalább kétharmadát olyan nyersanyagok felhasználásával állították elő, amelyek után importvámot fizettek. Mivel a vállalat nem nyújtott be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy ezen vámmentesen importált nyersanyagokat az Unióba, és nem harmadik országokba irányuló exportértékesítésre használták, a kérelmet elutasítják.

(21) Az összehasonlítással kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (20) és (23) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

1.4. *Dömpingkülönbözet*

(22) A dömpingkülönbözet kiszámítására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (24)–(26) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

(23) A dömping véglegesen meghatározott, vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó CIF-ár százalékában kifejezett összege a következő:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Minden más vállalat	9,3 %

2. **Indonézia**

2.1. *Rendes érték*

(24) Az ideiglenes és végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik indonéz exportáló gyártó azt állította, hogy az egyes ügyletek nyereségességének vizsgálatakor az értékesítési, általános és adminisztratív költségeket (SGA-költségek) nem az árbevétel alapján kellett volna kivetíteni az egyes ügyletekre, és hogy emiatt több ügyletet veszteségesnek tekintettek. A Bizottság megvizsgálta az állítást, azonban úgy találta, hogy az SGA-költségeknek az egyes ügyletekhez való árbevétel alapján történő

▼B

hozzárendelése alkalmasabb módszer, mivel ezek a költségek – jellegüket tekintve – inkább értékhez, mint mennyiséghez kapcsolódnak. Meg kell jegyezni, hogy az egyes terméktípusokra kivetített SGA-költségek teljes összege változatlan, függetlenül attól, hogy az SGA-költségek hozzárendelésére a két módszer közül melyiket alkalmazzák. Végezetül a Bizottság újra megvizsgálta azokat az ügyleteket, amelyek esetében az exportáló gyártó megkérdőjelezte a nyereségesség vizsgálatának eredményét és megerősítést nyert, hogy az ügyletek nem voltak nyereségesek. Ezért a kérelmet elutasítják.

(25) Ugyanez az indonéz exportáló gyártó azt is állította, hogy a nyereségszintnek a rendes érték megállapítása során történő meghatározásakor, a nem szokásos kereskedelmi forgalom keretében értékesített termékek esetében az értékesítések terméktípusonként számított nyereségét nem kellene kizárni, mivel a belföldi értékesítések több mint 80 %-a nyereséges volt. Ezzel az állítással kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (29)–(32) preambulumbekezdései is kifejtik – a szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítéseket terméktípusonként kell meghatározni, mivel ezzel a módszerrel lehet a legpontosabban összevetni az értékesítési árakat a kapcsolódó termelési költségekkel. Ezenkívül az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése indokolt esetben nem zárja ki a vizsgált termék terméktípusokra való felosztását. Ezért a rendes érték kialakításához használt nyereség kiszámításánál a terméktípusok szintjén a nem szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósuló értékesítéseket ki kell zárni. Ezért a kérelmet elutasítják.

(26) Ugyanez az indonéz exportáló gyártó azt is állította, hogy az egyes terméktípusok rendes értékének megállapításakor a kedvezményeket nem vonták le, amikor a rendes értéket a gyártelepi árszinthez igazították. A Bizottság az érvelésnek helyt adott és a számítást ennek megfelelően kiigazította.

(27) A rendes érték meghatározására vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (27)–(33) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások – az e rendelet (26) preambulumbekezdésében ismertetett helyesbítésekkel – megerősítést nyertek.

2.2. *Exportár*

(28) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik indonéz exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság nem indokolta meg, hogy miért tekintette megbízhatatlannak a gyártóval kapcsolatban álló uniós importőr vállalat felé érvényesített értékesítési árakat, és az exportárat ezen értékesítések tekintetében miért az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján állapította meg. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az egymással kapcsolatban álló felek közötti transzferárakat nem tekinti megbízhatónak, mivel azokat mesterségesen különböző szinteken határozhatják meg, attól függően, hogy az egymással kapcsolatban álló érintett vállalatoknak mi az előnyösebb. Ezért azzal, hogy a Bizottság az exportárat – a transzferárból származó tényleges profittól független ésszerű haszonkulcs alkalmazásával – az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján állapította meg, elkerülte a transzferár esetleges torzító hatásait. Ezért a kérelmet elutasítják.

(29) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően mindkét indonéz exportáló gyártó azt állította, hogy a velük kapcsolatban álló uniós székhelyű importőrökön keresztül az Unióba történő

▼B

exportértékesítések esetében a Bizottság az exportárnak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerinti megállapításához nem megfelelő haszonkulcsot használt. Mindkét vállalat azzal érvelt, hogy az ideiglenes szakaszban alkalmazott haszonkulcs csak egy részben együttműködő importőrre vonatkozott, és azt nem ellenőrizték, így az nem volt megbízható. Ennek megfelelően a más vizsgálatok esetében használt 5 %-os haszonkulcs alkalmazását javasolták. Tekintettel arra, hogy a független importőrök csekély mértékben működtek együtt a vizsgálatban, a Bizottság az érvelésnek helyt adott és 5 %-os haszonkulcsot alkalmazott, amely összhangban van az ugyanebben az ágazatban korábban lefolytatott vizsgálatok során alkalmazott haszonkulcsokkal.

(30) Az összehasonlításra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (34)–(36) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások – az e rendelet (29) preambulumbekezdésében ismertetett kiigazításokkal – megerősítést nyernek.

2.3. *Összehasonlítás*

(31) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően mindkét indonéz exportőr hangsúlyozta, hogy a jutalékok különbségei miatt a harmadik országokban működő, kapcsolatban álló érintett kereskedőkön keresztül lebonyolított értékesítések esetében nem kellett volna kiigazításokat tenni a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja értelmében. Mindkét vállalat azzal érvelt, hogy az Indonéziában működő termelő vállalataik és a velük kapcsolatban álló szingapúri kereskedők egy gazdálkodó egységet alkotnak, és a harmadik országban működő kereskedők a velük kapcsolatban álló indonéz vállalatok exportrészlegeként működnek. A belföldi értékesítésekről, illetve a harmadik országokba történő exportértékesítések egy részéről azonban az indonéz gyártó mindkét esetben közvetlenül állítja ki a számlát, a szingapúri kereskedők pedig meghatározott jutalékban részesülnek. Az egyik indonéz vállalat esetében az egyik szerződés szerint ez a jutalék csak az exportértékesítésre vonatkozik. A harmadik országbeli kereskedők ezenkívül más gyártók – egyik esetben független gyártók – termékeit is értékesítik. A vállalattal kapcsolatban álló mindkét szingapúri kereskedő egyértelműen egy jutalékos alapon működő ügynökhöz hasonló feladatokat lát el. Ezért a kérelmet elutasítják.

(32) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az indonéz kormány és egy indonéz exportáló gyártó megismételte az előző preambulumbekezdésben említett egy gazdálkodó egységre vonatkozó kérelmet. Azzal érveltek, hogy a *Matsushita kontra Tanács* ([1]) ügyben a Bíróság már megállapította, hogy az, hogy a gyártó bizonyos értékesítési feladatokat is ellát, nem jelenti azt, hogy egy gyártó vállalat és egy értékesítő vállalat nem alkothat egy gazdálkodó egységet. Azt is állították továbbá, hogy a harmadik országoknak történő azon értékesítések, amelyeket az exportáló a szingapúri kereskedő bevonása nélkül közvetlenül végez, az exportértékesítések csupán kis százalékát teszik ki, és hogy az *Interpipe* ítéletben ([2]) az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a gyártó által végzett kis mennyiségű közvetlen értékesítések nem

([1]) C-175/87. sz. ügy, Matsushita Electric Industrial Co. Ltd és Matsushita Electric Trading Co. Ltd kontra az Európai Közösségek Tanácsa, EBHT [1992] I-1409. o.

([2]) T-249/06. sz. ügy, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT és Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT kontra az Európai Unió Tanácsa, EBHT [2009] II-383. o.

▼B

támasztják alá azt, hogy nem volt egy gazdálkodó egység. Végül felhozták, hogy a *Canon kontra Tanács* ([1]) ügyben az a tény, hogy az értékesítéssel foglalkozó leányvállalat más vállalatok termékeinek forgalmazója is volt, nem befolyásolta a gazdálkodó egységre vonatkozó megállapítást.

(33) Habár a *Matsushita kontra Tanács* ügyben a Bíróság megállapította, hogy az intézmények abban az esetben megállapíthatták, hogy a gyártó egy vagy több általa irányított forgalmazó vállalattal együtt egy gazdasági egységet alkot – annak ellenére, hogy bizonyos kereskedelmi feladatokat maga lát el – ez még nem feltétlenül jelenti azt, hogy egy gyártót és a kapcsolatban álló kereskedelmi vállalatokat mindig egy gazdasági egységnek kell tekinteni. Továbbá, ellentétben az indonéz exportáló gyártóval, a *Matsushita kontra Tanács* ügyben a gyártó nem végzett közvetlen értékesítést. Másodsorban az *Interpipe* ítéletben az a tény, hogy az exportáló gyártó által végzett közvetlen értékesítések az Unióba irányuló értékesítések teljes mennyiségének csak kis százalékát jelentették, az Elsőfokú Bíróság által vizsgált elemek egyike volt. Ennél fontosabb, hogy a Bíróság hangsúlyozta, hogy ezeket az új tagállamokba irányuló közvetlen értékesítéseket csak átmenetileg végezték. Ezzel szemben ebben az esetben a rendelkezésre álló bizonyíték arra utal, hogy a gyártó által közvetlenül végzett, bizonyos harmadik országokba irányuló értékesítések nem ideiglenesek, hanem – legalábbis elvileg – strukturálisak, vagyis állandóak. Ráadásul ezek az értékesítések az összes érintett gyártó esetében belföldi értékesítésük jelentős százalékát teszik ki. Végül, a *Canon kontra Tanács* ügyben az exportáló gyártó értékesítésért felelős leányvállalata által a belföldi piacon végzett értékesítések olyan termékeket is tartalmaztak, amelyeket más márkanév alatt értékesítettek, mégis az exportáló gyártó gyártotta őket. Ezért a kérelmet ismét elutasítják.

(34) Az egyik indonéz vállalat továbbá azzal érvelt, hogy még ha a gazdálkodó egység koncepcióját nem is fogadják el, a Bizottság kétszeres dömpingkülönbözetet alkalmazott, mivel a független uniós vásárlók felé számlázott exportárból levonta a vállalattal kapcsolatban álló uniós importőr nyereségét és a vállalattal kapcsolatban álló harmadik országbeli kereskedő jutalékát is. A két tételt azonban különböző okokból vették figyelembe és különkülön vonták le. A (28) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a vállalattal kapcsolatban álló uniós importőrön keresztül bonyolított exportértékesítések esetében az exportár az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére. Ezekben az esetekben a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani annak érdekében, hogy uniós határparitáson számított megbízható exportárat lehessen megállapítani. A vállalattal kapcsolatban álló harmadik országbeli kereskedő részére a jutalékot az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerint vonták le. Ezért a kérelmet elutasítják.

(35) A vállalat azt állította továbbá, hogy ha az exportárat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerint a harmadik országbeli kereskedő jutalékával kiigazítják, úgy a rendes értéket is ugyanígy ki kell igazítani, mivel ez a kereskedő a belföldi értékesítéseket is koordinálja. A kereskedő és az indonéz gyártó

([1]) C-171/87. sz. ügy, Canon Inc kontra az Európai Közösségek Tanácsa, EBHT [1992] I-1237. o.

▼B

között létrejött írásbeli szerződés ugyanakkor csak az exportértékesítésekre vonatkozik. Ráadásul a belföldi értékesítésekről az indonéz vállalat állítja ki a számlát. Ezért a kérelmet elutasítják.

(36) A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítással kapcsolatosan a transzferárból származó tényleges profittól független ésszerű haszonkulcs alkalmazását megfelelőnek tartja annak érdekében, hogy a transzferár esetleges torzító hatásait el lehessen kerülni. Ezért a harmadik országbeli kereskedők vonatkozásában az ideiglenes szakaszban alkalmazott tényleges haszonkulcs helyett a Bizottság ezután a korábbi esetekben ([1]) is alkalmazott 5 %-os haszonkulcsot használja, amely a vegyipari ágazatban működő kereskedelmi vállalatok tevékenységét illetően ésszerű nyereségnek tekinthető.

(37) Egy másik indonéz vállalat azt állította, hogy a Bizottság a vállalattal kapcsolatban álló uniós importőrön keresztül bonyolított értékesítések esetében kétszer vonta le a jutalék költségét. A vállalat azzal érvelt, hogy amikor a Bizottság az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint megállapította, akkor azt a vállalattal kapcsolatban álló importőr SGA-költségeivel és a jutalékának költségeivel – mint közvetlen értékesítési költséggel – is kiigazította. Mivel az SGA-költségek a jutalékok költségeit már magukban foglalják, a jutalékok költségei így kétszeresen kerültek levonásra. A Bizottság ezt a megállapítást indokoltnak találta és a számítást ennek megfelelően módosította.

(38) Az egyik vállalat megismételte a fizikai jellemzőkben rejlő különbségek alapján történő kiigazításra vonatkozó kérelmét, mivel folyékony és szilárd halmazállapotú vizsgált terméket is exportál az Unióba, belföldi piacon viszont csak szilárd halmazállapotút értékesít, a folyékony halmazállapotú vizsgált termék ára pedig alacsonyabb, mint a szilárd halmazállapotúé (lásd az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekezdését). A vállalat kérelme alátámasztására két számla másolatát mutatta be az egyéb exportpiacokon értékesített termékeiről. Ezt a bizonyítékot azonban az eljárás ilyen kései szakaszában nem lehetett ellenőrizni és nem lehetett megállapítani, hogy ez a különbözet minden olyan esetre vonatkozott-e, ahol a fizikai jellemzőkben ilyen különbségek álltak fenn. Ezért a kérelmet elutasítják.

(39) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik indonéz exportőr azt állította, hogy aránytalan volt az a kamatláb, amelyet az ideiglenes rendeletben a vállalattal kapcsolatban álló uniós importőr hitelköltségeinek megállapításához alkalmaztak, és javasolta a Deutsche Bundesbank által a vizsgálati időszakra közzétett adatokon alapuló kamatláb alkalmazását. Mivel az a kamatláb, amelyet a Bizottság az ideiglenes rendeletben e vállalat hitelköltségeinek a megállapításához használt, más vállalatok által benyújtott információkon alapult, és azok sajátos pénzügyi helyzetét tükrözte, amely nem feltétlenül alkalmazható a vállalattal kapcsolatban álló szóban forgó importőrre, a Bizottság az érvelésnek helyt adott és a számítást ennek megfelelően kiigazította.

([1]) Például az Oroszországból és a Kínai Népköztársaságból származó szemcsés politetrafluor-etilén (PTFE) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2005. június 7-i 862/2005/EK bizottsági rendelet (HL L 144., 2005.6.8., 11. o.), és az Amerikai Egyesült Államokból, a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó peroxoszulfátok (perszulfátok) behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2007. április 11-i 390/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 97., 2007.4.12., 6. o.) esetében.

▼B

(40) Az összehasonlításra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (37)–(40) preambulumbekezdéseiben ismertetett ideiglenes megállapítások – az e rendelet (36), (36) és (39) preambulumbekezdésében ismertetett kiigazításokkal – megerősítést nyertek.

2.4. *Dömpingkülönbözet*

(41) A dömpingkülönbözet kiszámítására vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (41) és (42) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

(42) A dömping véglegesen meghatározott, vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó CIF-ár százalékában kifejezett összege a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Minden más vállalat	7,3 %

3. **Malajzia**

3.1. *Rendes érték*

(43) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik malajziai exportáló gyártó azt állította, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítések nyereségességét (lásd az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekezdését) nem az éves termelési költség súlyozott átlaga alapján kellett volna kiszámítani, hanem – a legfőbb nyersanyag árának napi szintű változására tekintettel – minden egyes belföldi ügylet költségét külön kellett volna figyelembe venni. Ezzel az állítással kapcsolatban hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a nyereségesség vizsgálatánál következetesen a termelési költség súlyozott átlagát használja referenciaértéknek. A vállalat is ezt a formátumot követte a kérdőívre adott válaszában, és ez képezte a helyszíni ellenőrző látogatás alapját, amely során a vállalat által szolgáltatott adatokat összevetették a vállalat könyvelésével. A vállalat arra irányuló kérelme, hogy a Bizottság a termelési költséget az egyes ügyletek viszonylatában vizsgálja – ami jelentősen eltérne a Bizottság szokásos gyakorlatától – csak a vállalat ideiglenes nyilvánosságra hozatalra vonatkozó észrevételeiben és a vonatkozó adatokban merült fel először, így a helyszínen ezt nem lehetett ellenőrizni. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a vállalat által a kérelme alátámasztása céljából az egyes ügyletek vonatkozásában benyújtott költségkimutatások leginkább becsléseken alapulnak, és nem mutatnak pontosabb és reprezentatívabb költségadatokat a vállalat által eredetileg benyújtott kimutatásban szereplő, valamint a helyszínen ellenőrzött költségadatoknál. Végezetül meg kell jegyezni, hogy az újfajta költségkimutatás felépítése nem teszi lehetővé a helyszínen ellenőrzött gazdálkodási jelentések e részével való összevetést. Ezért a kérelmet elutasítják.

(44) Az a malajziai exportőr, amely nem értékesített belföldön (lásd az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdését), azt állította, hogy a rendes érték megállapításához használt SGA-költségeknek és a nyereségnek nem a hasonló terméket a malajziai piacon értékesítő másik két exportáló gyártó tekintetében megállapított tényleges összegek súlyozott átlagán kellett volna alapulnia. A

▼B

vállalat azzal érvelt, hogy ezek az adatok nem reprezentatívak, mivel a vállalat másfajta gyártási eljárást alkalmaz és eltérő alapvető nyersanyagot használ. Ezzel az állítással kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a rendes érték megállapításánál a vállalat saját gyártási költségeit alkalmazta. Kizárólag az SGA-költségek és összegének meghatározása esetén alkalmazták a másik két malajziai exportáló gyártótól származó adatokat. Ami a profit összegét illeti, azt az e rendelet (45) preambulumbekezdésében leírtak szerint határozták meg. Másodsorban a vállalat nem fejtette ki, hogy a gyártási eljárás hogyan befolyásolja az SGA-költségek alakulását. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a vállalat mindössze az általa előállított termékek egy része esetében alkalmaz állítólagosan eltérő gyártási eljárást, a termékek jelentős része esetében azonban a gyártási eljárás és az alapvető nyersanyag felhasználása megegyezik a két másik malajziai gyártóéval. Így megállapítást nyert, hogy a vállalat nem bizonyította, hogy a felhasznált adatok nem voltak reprezentatívak, ezért a kérelmet elutasítják.

(45) Ugyanez a malajziai exportőr azt állította továbbá, hogy amennyiben a Bizottság mégis a másik két exportálótól származó adatokat használja az SGA-költségek megállapításához, ezen adatoknak nem csak az említett exportáló gyártók nyereséges értékesítéseinek a súlyozott átlagköltségein, hanem az összes belföldi értékesítésének a súlyozott átlagköltségein kell alapulnia. A Bizottság elviekben helytadott az érvelésnek. Így ami az SGA-költségeket illeti, megerősítést nyert, hogy a rendes érték megállapításához a két malajziai exportáló gyártó összes belföldi értékesítéséhez kapcsolódó átlagos SGA-költségeket alkalmazták. A számításhoz használt adatokat a malajziai vállalatoknál tett ellenőrző látogatások során ellenőrizték. Ami a profit meghatározását illeti, meg kell jegyezni, hogy a másik két exportáló gyártó számára felmerült és általuk realizált összegek alapján nem lehetett meghatározni a profit összegét. Sőt, ilyen számítások összességében veszteséget eredményeznek. Ezért ezek alapján nem lehetett profitra vonatkozó adatokat megállapítani. Ennek kapcsán a malajziai exportáló azon kijelentését, hogy a rendes érték megállapításához negatív profitösszeget lehet használni, elutasítják. Hiszen a profit fogalma mindenképpen pozitív összeget feltételez. Azt is megvizsgálták, hogy a profit összegét meg lehet-e állapítani a malajziai exportáló gyártó nyereséges értékesítései alapján, de ezt a megközelítést elutasították, mert ellentétes lett volna a WTO Indiából származó pamut ágynemű importjára vonatkozó ügyben tett megállapításaival ([1]). Ezért az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján a nyereséget bármilyen más ésszerű módszer alapján kell meghatározni, és más rendelkezésre álló adat hiányában a Malajziában érvényes hosszú távú kereskedelmi kamatlábat tekintették a legmegfelelőbb alapnak a nyereség megállapítására. A Bizottság ezt a módszert óvatosnak és ésszerűnek tartotta, valamint az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján ezt tekintette a legmegfelelőbbnek. Meg kell jegyezni, hogy az így megállapított haszonkulcs nem haladja meg a többi exportáló gyártó által az

([1]) WT/DS141/AB/R, elfogadva 2001. március 12-én.

▼B

ugyanazon általános kategóriába tartozó termékeknek a származási ország nemzeti piacán történő értékesítése során realizált profitot.

(46) A rendes érték meghatározására vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (44)–(51) preambulumbekezdéseiben ismertetett ideiglenes megállapítások – az e rendelet (45) preambulumbekezdésében ismertetett módosítás kivételével – megerősítést nyertek.

3.2. *Exportár*

(47) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően a két malajziai exportáló gyártó azt állította, hogy a velük kapcsolatban álló importőrökön keresztül az Unióba irányuló exportértékesítések esetében a Bizottság az exportár alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerinti megállapításához nem megfelelő haszonkulcsot használt. Az egyik vállalat az állítását néhány, tőlük független európai kereskedő vizsgálati időszakra vonatkozó nyereségességi mutatóival támasztotta alá. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezek az adatok nem tekinthetők reprezentatívnak, mivel a kereskedők a vegyipari termékek széles skálájára vonatkozóan tüntették fel a kereskedelmi adatokat, és egy esetben a kereskedő egyben gyártó is. Ezért ezek az adatok nem tekinthetők megbízható referenciaértéknek. A második vállalat azt állította, hogy a vele kapcsolatban álló uniós importőrt nem forgalmazónak, hanem vele kapcsolatban álló ügynöknek kellene tekinteni, ezért az exportár megállapításakor az SGA-költségek és a nyereség kiigazításának nem kellene meghaladnia az ágazatban működő független ügynököknek általában fizetett jutalék százalékos arányát. A vállalat referenciaérték gyanánt benyújtotta a független ügynökökkel kötött megállapodásait. Az állítást a végleges nyilvánosságra hozatalt követően továbbfejlesztették, amikor úgy érveltek, hogy a volfrámelektródák ügyében ([1]) a kapcsolatban álló importőr profitját megbízhatónak tekintették, és elfogadták az exportár megállapításánál. Erre az állításra reagálva meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése nem tesz különbséget a vállalatokkal kapcsolatban álló, állítólagosan forgalmazóként működő és az állítólagosan ügynökként tevékenykedő importőrök között.

A 2. cikk (9) bekezdése azt írja elő, hogy az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen kiigazításokat kell végrehajtani. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a vizsgálat során kiderült, hogy a kapcsolatban álló vállalat székhelye az Unión belül található. A vállalat többek között vevői megrendelésekkel, a vele kapcsolatban álló exportőr által gyártott érintett termékek kiszámlázásával és az uniós határon történő vámkezeltetéssel foglalkozik. Az, hogy a kapcsolatban álló exportőr az importot megelőzően ellát bizonyos tevékenységeket, még nem jelenti azt, hogy az exportárat ne lehetne a 2. cikk (9) bekezdése értelmében az első független vevőnek viszonteladói áron történő értékesítés és a szükséges kiigazítások alapján megállapítani. A

([1]) A Tanács 260/2007/EK rendelete (2007. március 9.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes volfrámelektródák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a behozatalra kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 72., 2007.3.13., 1. o.).

▼B

vállalattal kapcsolatban álló importőrök feladatkörétől – a vállalat állítása szerint – eltérő feladatok ellátását az SGA-költségek tükrözik azokban az esetekben, ahol a Bizottság a vállalat tényleges adatait használta. A fenti állítás ezért nem fogadható el. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a fent említett volfrámelektróda-ügyben a szóban forgó importőrt jobban bevonták a kapcsolatban álló csoport által gyártott downstream termékbe, és a kereskedelmi vállalati tevékenységeken kívül más tevékenységeket is végzett. Ezért az ilyen összetett felépítés esetében a független importőrök profitja nem elég reprezentatív. Abban az ügyben a helyzet nem hasonlítható össze a szóban forgó malajziai kapcsolatban álló importőr helyzetével, amely csak kereskedelmi feladatokat lát el. Mindazonáltal a (29) preambulumbekezdésben említett okok miatt a szóban forgó haszonkulcsot 5 %-ra igazították ki. Az exportár meghatározására vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (52)–(54) preambulumbekezdéseiben ismertetett ideiglenes megállapítások – a fenti preambulumbekezdésben ismertetett módosítás kivételével – megerősítést nyertek.

3.3. *Összehasonlítás*

(48) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik malajziai exportőr megismételte azt az állítását (lásd az ideiglenes rendelet (57) preambulumbekezdését), hogy a vele kapcsolatban álló uniós importőr valójában a gyártó exportrészlege, és ha a gyártelepi ár megállapításakor az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján teljes mértékben kiigazítanák az értékesítési, általános és adminisztratív költségeket, valamint a nyereségeket, akkor túlzott levonásokat alkalmaznának. A vállalat szerint hasonló kiigazítást kellene tenni a rendes érték megállapításánál. A kérelmet megismételték a végleges nyilvánosságra hozatalt követő észrevételekben. Olyan új érveket azonban nem hozott fel, amelyek megváltoztathatnák az ezzel kapcsolatos következtetéseket. Különösen arra kell emlékeztetni, hogy az uniós vevőknek a számlákat a kapcsolatban álló vállalat állította ki és az uniós vevők által teljesített kifizetések is a kapcsolatban álló vállalathoz érkeztek be. Azt is fontos megjegyezni, hogy a kapcsolatban álló vállalat értékesítéseire felárat számítottak fel. A kereskedő pénzügyi elszámolásai is azt tükrözték, hogy ő viselte a behozatal és a viszonteladás között felmerült szokásos értékesítési, általános és adminisztratív költségeket. Ebből tehát inkább az tűnik ki, hogy a kapcsolatban álló vállalat valójában az importőr tipikus feladatait látja el. Végezetül meg kell jegyezni, hogy a malajziai gyártó közvetlenül is értékesített független uniós és más országokbeli vevőknek. Az utóbbi ügyben a vállalat az *Interpipe* ítéletre hivatkozott, az indonéz exportáló gyártók által megfogalmazottakhoz hasonló érvekkel. Az e rendelet (33) preambulumbekezdésében már leírt okok miatt ezen ügy körülményei eltérnek az Interpipe ítéletben megvitatott körülményektől. Továbbá a malajziai exportőr állítása, hogy a vállalat független értékesítéseiről a kapcsolatban álló importőr az Unióban a malajziai vállalat exportértékesítési osztályaként tárgyalt, ellentétes az ellenőrző látogatás során nyújtott magyarázatokkal, amikor ebben a kontextusban inkább az anyavállalatnak a Japánban játszott fontos szerepét hangsúlyozták. A fenti megállapításokból arra lehet következtetni, hogy az SGA-költségek és a profit kiigazításait fenn kell tartani, és hogy a rendes érték megállapításánál hasonló kiigazítás végrehajtása nem indokolt.

▼B

(49) Ugyanez a vállalat azt is állította, hogy a vele kapcsolatban álló vállalat esetében az exportár ismételt megállapításánál egyes értékesítési költségeket kétszer vontak le. A Bizottság a számításokat ellenőrizte, és mivel a kérelmet indokoltnak találta, a számítást ennek megfelelően módosította.

(50) Az egyik malajziai exportőr szerint a rendes érték és az exportár összehasonlítását nem a termékkódok alapján beazonosított terméktípusok, hanem a vállalatok saját termékkódjai alapján kellene elvégezni. A vállalat szerint a vizsgálat során alkalmazott termékkódok nem tükrözik kellő részletességgel a gyártási eljárás sajátosságait, valamint a költségekben és az árakban megjelenő különbségeket. A vállalat állítása alátámasztására saját termékeit hozta fel példának, amelyeket eltérő gyártási eljárással és különböző alapanyagokból állítanak elő, ami magasabb egységnyi előállítási költséget eredményezett. Meg kell jegyezni, hogy ezt az érvet a vállalat sem a vizsgálat ideiglenes szakaszában, sem a helyszíni ellenőrző látogatás során nem említette. Ezenkívül a vállalat saját termékkódjainak a számítások során történő használata nem oldaná meg az eltérő gyártási módszerek problémáját, mivel a különböző gyártási eljárások során előállított termékek esetében a vállalat ugyanazokat a termékkódokat alkalmazta. Ezért a kérelmet elutasítják.

(51) Az összehasonlításra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (55)–(58) preambulumbekezdéseiben ismertetett ideiglenes megállapítások – az e rendelet (48) preambulumbekezdésében ismertetett módosítás kivételével – megerősítést nyertek.

3.4. *Dömpingkülönbözet*

(52) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az Unióba nem exportáló malajziai gyártó az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekezdésével kapcsolatban azt az észrevételt tette, hogy az érintett terméket Malajziában más vállalatok is gyártják. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy egy másik olyan gyártó piaci jelenléte Malajziában, amely nem exportál az Unióba, nem változtat az arra vonatkozó megállapításon, hogy milyen szintű az együttműködés Malajziában, mivel nem nyújtottak be bizonyítékot arról, hogy a vizsgált vállalatok nem vették figyelembe az érintett termék Unióba irányuló exportjait a vizsgálati időszakban. Továbbá ugyanaz a malajziai gyártó kritizálta, hogy a hozzá hasonló gyártókra, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak az Unióba, maradványvám vonatkozik. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy azon vállalatok részére nem állapíthatnak meg egyedi vámtételt, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak az EU-ba. Azonban amint ezen vállalatok exportálni kezdenek, vagy visszavonhatatlan kötelezettséget vállalnak az Unióba irányuló értékesítésre vonatkozóan, az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdése értelmében újonnan alkalmazott felülvizsgálatra jelentkezhetnek, amely – ha teljesülnek az említett cikkben meghatározott feltételek – egyedi dömpingkülönbözetet eredményezhet.

(53) Az egyik malajziai gyártó az állította, hogy a dömpingkülönbözet százalékának megállapításához használt CIF-értéket nem a vámhatóságoknak bejelentett árra kellene alapozni, hanem az Unióba történő behozatal utáni összes költséggel nettósítva a viszonteladói árból kellene visszaszámolni. Mivel azonban az uniós határon történő vámértékbevallásokhoz a CIF-árat vették alapul, és a bejelentés megfelelőnek tűnt, ugyanezt az árat kell

▼B

alkalmazni a dömpingkülönbözet százalékának megállapításához. A vállalat azt állította, hogy a Malajziából származó, kapcsolatban álló szállítások és az Unióban történő viszonteladás céljából történő vámkezeltetést között csúszás van. Azonban még ha vámkezeltetés céljából később nyújtják is be a számlákat, a FIFO készletértékelési módszeren alapuló árakkal, akkor is a transzferár, nem pedig a viszonteladói ár a vámérték kiszámításának alapja. Ezért a kérelmet elutasítják.

(54) A dömpingkülönbözet kiszámítására vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (59) és (60) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

(55) A dömping véglegesen meghatározott, vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó CIF-ár százalékában kifejezett összege a következő:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Minden más vállalat	5,7 %

D. **KÁROKOZÁS**

1. **Előzetes megjegyzések**

(56) A Bizottság az ideiglenes rendelet közzétételét követően úgy találta, hogy a fogyasztással kapcsolatos adatok esetében egy elírás miatt kisebb helyesbítéseket kell végrehajtani. Emiatt az értékesítési mennyiségre, valamint az uniós gazdasági ágazat és az érintett országok piaci részesedésére vonatkozó adatok némiképp módosultak. Ezek a helyesbítések azonban a figyelembe vett időszakot illetően az uniós piacon a fogyasztással, az értékesítési mennyiséggel, az uniós gazdasági ágazat, valamint az érintett országok piaci részesedésével kapcsolatban megállapított tendenciákat és következtetéseket jelentősen nem befolyásolják.

2. **Az uniós gyártás és az uniós gazdasági ágazat**

(57) Az ideiglenes rendelet (62) preambulumbekezdésében említettek szerint a hasonló terméket a két panaszos és néhány kis gyártó állította elő az Unióban. Az e rendelet (11) és (12) preambulumbekezdésében említettek szerint az elágazó láncú izomereket tartalmazó zsíralkoholokat és keverékeiket előállító gyártókat kizárták a zsíralkoholok és keverékeik uniós előállításának fogalommeghatározásából. Az e rendelet (58) preambulumbekezdésében ismertetett tény ellenére az uniós gazdasági ágazat meghatározása az ideiglenes rendelet (62) és (63) preambulumbekezdése szerint megerősítést nyert.

(58) A két panaszos egyikét a jelenlegi eljárásban felhasználóként részt vevő egyik vállalat felvásárolta. A panaszos az ideiglenes rendelet közzétételét követően semleges álláspontra helyezkedett.

(59) Egyes felek emiatt megkérdőjelezték a vizsgálattal kapcsolatos támogatottság szintjét azt állítva, hogy a támogatásnak a vizsgálat teljes időtartama alatt fenn kell állnia.

▼B

(60) Az állítás elemzése során kiderült, hogy a fennmaradó panaszos a zsíralkoholok és keverékeik össztermelésének több mint 40 %-át adja, így az uniós össztermelés több mint 25 %-a és a zsíralkoholok és keverékeik uniós gyártóinak 100 %-a támogatja vagy ellenzi a panaszt. Így az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében előírt 25 %-os és 50 %-os küszöbérték maradéktalanul teljesül, és a támogatottság megerősítést nyert.

(61) Egyes felek azt állították, hogy mivel a vizsgálati időszakban mindkét panaszos importálta az érintett terméket, ezeket a vállalatokat nem kellene az uniós gazdasági ágazat részének tekinteni. Az ellenőrzés során azonban kiderült, hogy az e vállalatok által az érintett országokból behozott termékek aránya az általuk előállított hasonló termékek mennyiségéhez képest nem volt számottevő. Ezekre a behozatalokra ráadásul többnyire ideiglenes jelleggel került sor. Megerősítést nyert tehát, hogy ezeknek a vállalatoknak a fő tevékenysége a hasonló termék gyártása és értékesítése. Következésképpen az ideiglenes rendelet (62)–(63) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

3. **Uniós fogyasztás**

(62) Az uniós fogyasztásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (64)–(66) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

4. **Az érintett országokból származó uniós behozatal és áralákínálás**

4.1. *Összesített értékelés*

(63) Számos fél érvelt az ellen, hogy az ideiglenes rendeletben a három érintett ország vonatkozásában összesített értékelést végeztek. Álláspontjuk szerint az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt, összesített értékelésre vonatkozó feltételek nem teljesültek. Különösen azzal érveltek, hogy az egyik ország esetében megállapított negatív alákínálás kizárta az összesített értékelést. Azt állították továbbá, hogy az értékesített mennyiséggel összefüggő tendenciák a figyelembe vett időszakban a három exportőr ország esetében eltértek, valamint a nyersanyaghoz való hozzáférés és a felhasznált nyersanyagok a három exportőr országban szintén eltéréseket mutattak. Végezetül megemlítették, hogy az egyik érintett ország az exportértékesítéseit kapcsolatban álló vállalatokon keresztül bonyolította. Véleményük szerint az uniós piacon az érintett országok tekintetében különböző versenyfeltételek álltak fenn. Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerint, amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy: a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb az említett rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; és b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése indokolt.

a) Az ideiglenes rendelet 4.3.2. bekezdésében foglaltak szerint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége

▼B

nem volt elhanyagolható és a dömpingelt behozatal a figyelembe vett időszakban is jelentős maradt.

b) Megállapítást nyert, hogy a versenyfeltételek és az érintett országokból származó importtermékek árai a hasonló termékkel összevetve – különösen a vizsgálati időszakot tekintve – nem mutattak jelentős eltérést. Az ideiglenes rendelet (127) preambulumbekezdésében említettek szerint az érintett országok vonatkozásában a kár megszüntetéséhez szükséges szint minden esetben jelentősen meghaladta a minimum 2 %-os küszöbértéket. Az áralákínálás tehát nem egészen azt tükrözi, hogy a piacon tényleges árverseny létezne. Ezenkívül az értékesítési csatornákat és az árak alakulását minden érintett ország vonatkozásában megvizsgálták és azokat – amint az az alábbi táblázatból kiderül – hasonlónak találták. Az érintett országok behozatali árai csökkenő tendenciát mutattak és a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat átlagáraihoz képest különösen alacsonyak voltak.

Az Eurostat adatain alapuló behozatal (kiigazítva oly módon, hogy az adatok csak az érintett termékre vonatkoznak)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Átlagár EUR/tonnában (Malajzia)	911	944	799	857
Index: 2007 = 100	100	104	88	94
Éves Δ %		3,6	–15,4	7,3
Átlagár EUR/tonnában (Indonézia)	996	1 169	899	912
Index: 2007 = 100	100	117	90	92
Éves Δ %		17,3	–23,1	1,4
Átlagár EUR/tonnában (India)	997	1 141	897	915
Index: 2007 = 100	100	114	90	92
Éves Δ %		14,4	–21,4	2,1

(64) Ennek következtében az ideiglenes rendelet (67)–(70) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

4.2. *Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése*

(65) Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyiségére, árára és piaci részesedésére vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (71)–(73) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

4.3. *Áralákínálás*

(66) Egyes felek azt állították, hogy a természetes olajokból és zsírokból, valamint a szintetikus alapanyagokból, például a nyersolajból vagy ásványolajból előállított zsíralkoholok és keverékeik nyersanyagárai eltérnek, ezért a termékkódok tekintetében egy további szempontot is alkalmazni kellett volna annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a termelési költségekben az eltérő gyártási eljárások miatt megjelenő különbségeket. A termékkódokat azonban az érintett termék fogalommeghatározásába tartozó

▼B

áruk egyes alkategóriáinak egyedi jellemzői alapján határozták meg és nem az adott áruk árai alapján. Ezenkívül megállapították, hogy a természetes olajokból és zsírokból, valamint a nyersolajból vagy ásványi olajból készült zsíralkoholok és keverékeik alapvető jellemzői között nincs lényeges különbség, a termelési költségekben megjelenő különbség pedig nem indokolja a termékkódok alapján történő megkülönböztetést. Ezért ezt az állítást elutasítják.

(67) Egyes felek azzal érveltek, hogy az érintett országok vonatkozásában az áralákínálás szintjének meghatározására használt, az importár mintegy 3 %-át kitevő behozatal utáni költségek tükrözésére használt adatok nem voltak egyértelműek és ebben az esetben nem voltak megfelelőek. A vizsgálat során ellenőrzött információk azonban azt bizonyították, hogy az importáló feleknek, azaz az importőröknek és a felhasználóknak a behozatal után ezt az összeget kellett megfizetniük ahhoz, hogy az érintett termék az uniós piacon szabad forgalomba kerülhessen. A felek ezenkívül nem terjesztettek be semmilyen arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a behozatal utáni költségek ebben az esetben helytelenül lettek volna megállapítva. Ezért ezt az állítást elutasították. Ezért az ideiglenes rendelet (74) és (75) preambulumbekezdéseiben említett, áralákínálás megállapítására alkalmazott módszer megerősítést nyert.

5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

5.1. *Előzetes megjegyzések*

(68) A Bizottság az (58) preambulumbekezdésben említett tulajdonosváltozás ellenére úgy ítélte meg, hogy azt a panaszt később visszavonó panaszost, amely az adatokat szolgáltatta, és amely adatokat a panaszos telephelyén a Bizottság ellenőrzött, nem kellene a kárelemzésből automatikusan kizárni, hiszen termelése továbbra is az uniós termelés részét képezi.

(69) Egyes felek azzal érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott egyes adatokat, különösen azokat, amelyek az Indiából, Malajziából és Indonéziából származó érintett termékek vásárlására vonatkoztak, a kárelemzésből és a kárkülönbözet kiszámításából ki kellene zárni, mivel az ezekkel a vásárlásokkal összefüggő bármilyen feltételezett kár az uniós gazdasági ágazat által önmagának okozott kár lenne. Az ideiglenes rendelet (63) preambulumbekezdésében említettek szerint azonban ezekre a vásárlásokra főleg amiatt került sor, hogy az egyik gyártó az egyik gyártelepét bezárta. Ezek a vásárlások ezenkívül a panaszosok össztermeléséhez viszonyítva nem voltak számottevőek. Ezért nem volt olyan kényszerítő ok, amely miatt az említett gyártók vásárlásait a kárelemzésből vagy a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásából ki kellett volna zárni.

(70) Ezért az ideiglenes rendelet (76) preambulumbekezdésében foglalt előzetes megjegyzések megerősítést nyertek.

5.2. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás; Értékesítés és piaci részesedés*

(71) A termeléssel, termelési kapacitással, kapacitáskihasználással, értékesítéssel és az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésével kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (77)–(81) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

▼B

5.3. *Az uniós gazdasági ágazat átlagos egységárai*

(72) A Bizottság az ideiglenes rendelet közzétételét követően úgy találta, hogy az uniós gazdasági ágazat átlagos egységárai esetében egy elírás miatt helyesbítéseket kell végrehajtani. Az alábbi táblázat az uniós gazdasági ágazat egységárainak a figyelembe vett időszakra vonatkozó módosított tendenciáit mutatja be.

Egységár, független vevők részére történt értékesítés mennyisége az Unióban	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	123	102	96
Éves Δ %		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Forrás: kitöltött kérdőívek

(73) Az ideiglenes rendelet (84) preambulumbekezdésében említettekkel ellentétben az uniós gazdasági ágazat árai a figyelembe vett időszak során 4 %-kal estek vissza. 2008 és 2009 között jelentős visszaesés történt, és az árak a vizsgálati időszakban tovább csökkentek. Ebben az időszakban az eladási árak 22 %-kal csökkentek. A fenti változás az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetére vonatkozó következtetést nem befolyásolja, így az uniós gazdasági ágazat átlagos egységáraival kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (82) és (83) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

5.4. *Készletek, foglalkoztatottság, bérek és termelékenység; Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése, illetve tőkebevonási képesség, növekedés és a tényleges dömpingkülönbözet nagysága*

(74) Egyes felek azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazat nem szenvedhetett kárt, hiszen az uniós gazdasági ágazatot alkotó vállalatok vertikálisan integráltak és az érintett terméket harmadik országokból importálták. Az importterméket így az előállítási folyamat további szintjein használhatják fel, veszteséges termelésüket pedig értékesíthetik.

(75) Meg kell jegyezni, hogy egyes dömpingellenes vizsgálatoknál az uniós gazdasági ágazat fogalommeghatározásába tartozó gyártók, például az acélgyártók és a vegyipari termékeket előállító vállalatok további tevékenységet is végeznek, és az általuk gyártott érintett termékek egy része kötött felhasználásra kerül. Mindazonáltal egy ilyen helyzetben az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár esetleges meglétét kizárólag az érintett termék termelése és értékesítése szempontjából vizsgálják. A jelenlegi esetben – az ideiglenes rendelet (77)–(93) preambulumbekezdéseiben ismertetettek szerint – a Bizottság megállapította, hogy az érintett termék kereskedelmével kapcsolatban jelentős károkozás történt. A felek nem szolgáltattak semmiféle bizonyítékot arra, hogy az ezekben a preambulumbekezdésekben ismertetett megállapítások ne lennének helytállóak, és hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban ne szenvedett volna kárt. Ezért ezt az állítást elutasítják.

(76) Egyes felek azt állították, hogy a panaszosok egyes gyártókapacitásainak megszüntetése téves képet ad az általuk elszenvedett kárról. Azzal érveltek, hogy az uniós kapacitáshoz más uniós gyártók is hozzájárultak, és hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitása az új kapacitásokba történő beruházásokkal bővült. Ez

▼B

aligha jellemző egy kárt szenvedett gazdasági ágazatra. Mások szerint a beruházások mérséklése nem az elszenvedett kárra utal, hanem a termelés Unión kívüli helyszínre történő áthelyezését jelenti.

(77) A vizsgálat az ideiglenes rendelet (78) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása 2008-ban 9 %-kal nőtt, majd a vizsgálati időszakban 10 %-kal csökkent. Ez azoknak a döntéseknek az eredménye volt, amelyeket annak érdekében hoztak, hogy felvegyék a versenyt az érintett országokból származó termékekkel, és az ezt követő átmeneti gyárbezárások is a dömpingelt behozatal által gyakorolt nyomás miatt következtek be. A Bizottság a beruházásokkal kapcsolatban az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat által eszközölt beruházások hozzávetőleg 35 %-kal estek vissza a figyelembe vett időszakban. Ez az egyik olyan kármutató, amely alapján a Bizottság az ideiglenes rendelet (92) és (93) preambulumbekezdésében azt a következtetést vonta le, hogy az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszakban jelentős kár érte.

(78) A készletekkel, a foglalkoztatottsággal, a bérekkel és a termelékenységgel, a nyereségességgel, a pénzforgalommal, a beruházásokkal, a beruházások megtérülésével, illetve a tőkebevonási képességgel, a növekedéssel és a tényleges dömpingkülönbözet nagyságával kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (85)–(91) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

5.5. *A vizsgálati időszak utáni fejlemények*

(79) Egyes felek azt állították, hogy semmi nem bizonyítja azt, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte volna, és az, hogy az eredeti két panaszos egyike elállt a vizsgálat támogatásától azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazat nem is szenvedett semmiféle kárt. Azzal is érveltek, hogy a kármutatók a fennmaradó másik panaszos esetében nem utalnak kárra.

(80) Meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó vállalat nem ellenezte a vizsgálatot, hanem semleges álláspontra helyezkedett. Ezért az (57) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság továbbra is úgy ítéli meg, hogy mindkét uniós gyártót az uniós gazdasági ágazat részének kell tekinteni.

(81) A felek azt állították, hogy a vizsgálat utáni időszakban az árak számottevően emelkedtek, és ezek az áremelkedések azonnali nyereséget eredményeznek a panaszosok számára, akik a 2010–2011-es időszakra vonatkozó, közzétett kimutatásaikban maguk is jobb eredményekről számoltak be.

(82) Egyes felek ragaszkodtak ahhoz a véleményükhöz, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete a vizsgálatot követő időszakban jelentősen javult, hiszen egyes vállalatok az Unióban új létesítményeket kívántak létrehozni. A felek azt is állították, hogy az importárak legutóbbi emelkedésére tekintettel az intézkedéseket fel kellene függeszteni, vagy minimális importárat kellene előírni.

(83) A Bizottság a vizsgálati időszakot követő eseményeket a dömpingellenes vizsgálat során rendszerint nem veszi figyelembe. A felek ezenkívül nem szolgáltattak semmiféle bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a vizsgálat utáni események nyilvánvalóak, kétségbevonhatatlanok és tartósak. A végleges intézkedések felfüggesztéséről akkor lehet dönteni, ha a vizsgálatot követő időszak fejleményei tartósan fennállnak.

▼B

(84) A Bizottság a minimális importár előírását illetően úgy ítéli meg, hogy – a (123)–(126) preambulumbekezdésben foglalt indokolás miatt – a jelenlegi körülmények azt nem indokolják. Ezért valamennyi fenti állítást elutasítják.

6. **A károkozásra vonatkozó következtetések**

(85) A vizsgálat során megerősítést nyert, hogy a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó legtöbb kármutató csökkenő tendenciát mutatott. A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (92) és (93) preambulumbekezdésében foglalt következtetés, miszerint az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszakban jelentős kár érte, megerősítést nyert.

E. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

1. **A dömpingelt behozatal hatása**

(86) Az egyik fél véleménye szerint az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekezdésében foglalt elemzés nem helytálló, mivel az az uniós fogyasztás általános és folyamatos csökkenését a behozatal növekedésével kapcsolja össze, holott – a fél meglátása szerint – az érintett országokból származó behozatal a fogyasztással összhangban változott.

(87) Valóban fontos tisztázni, hogy a fogyasztás – az alaprendelet (64)–(66) preambulumbekezdéseiben említettek szerint – a figyelembe vett időszakban összességében 2 %-kal emelkedett. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése a figyelembe vett időszakban összességében jelentős mértékben nőtt (lásd az ideiglenes rendelet (96) preambulumbekezdését), a piac mérete ugyanakkor csaknem változatlan maradt, az uniós gazdasági ágazat pedig, különösen 2009 és a vizsgálati időszak között, jelentős piaci részesedést veszített.

(88) Egyes felek azzal érveltek, hogy az érintett országokból származó behozatal alakulása nincs összefüggésben az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlásával, különösen, ami az értékesítési mennyiséget, az értékesítések értéket és a nyereségességet illeti. Véleményük szerint az uniós gazdasági ágazat nyereségessége javult, amikor a behozatal 2008-ban nőtt, és csak ezt követően romlott jelentősen, amikor a behozatal szintje változatlan maradt.

(89) A vizsgálat a fenti állítással szemben arra mutatott rá, hogy általános összefüggés áll fenn az olcsó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által a teljes vizsgálati időszakban elszenvedett kár között (lásd az ideiglenes rendelet (95)–(98) preambulumbekezdéseit). A vizsgálat arra is rámutatott, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete az alacsony árú dömpingelt behozatal fokozódó uniós piaci jelenléte miatt nem javult. Az állítást ezért el kell utasítani.

(90) A felek azt is állították, hogy az egyes exportáló gyártók által előállított alkoholok különböző típusaitól függően a behozatali tendenciák eltérnek, ezért ezen alkoholok vonatkozásában külön kárelemzést kellene végezni. Ezek a termékkörbe tartozó különböző típusok azonban ugyanazokkal az alapvető jellemzőkkel rendelkeznek. A vizsgálat nem tárt fel jelentős eltéréseket a különböző nyersanyagokból készült zsíralkoholok és keverékeik között. Így ebben az esetben nincs ok arra, hogy a tendenciák vonatkozásában alkoholtípusonként különálló elemzés végezzenek.

▼B

(91) A felek azzal is érveltek, hogy a kárt nem lehet Indiának tulajdonítani, mivel az Indiából származó behozatal a figyelembe vett időszakban nem emelkedett, különösen, ha a panaszosok vásárlásait nem veszik figyelembe. Megállapítást nyert azonban, hogy az Indiából származó behozatal dömpingelt áron került az uniós piacra, és hogy a kárkülönbözet jóval meghaladta a 2 %-os minimális szintet. Ezenkívül – a (63)–(65) preambulumbekezdésben említettek szerint – az összesített értékeléshez szükséges feltételek az érintett országok vonatkozásában fennálltak. Ezért ezt az állítást el kell vetni.

(92) A felek azzal is érveltek, hogy a károkozást nem lehet azoknak a vállalatoknak a számlájára írni, amelyeknek az ár-alákínálási különbözete negatív volt, illetve ezt az okot figyelembe véve a károkozást teljes egészében az Indonéziából származó behozatalnak tulajdonítani.

(93) A fenti (63)–(65) preambulumbekezdésekben említettek szerint az érintett behozatalok összesített értékeléséhez szükséges valamennyi feltétel fennállt. Ennek megfelelően az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatalok uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásait a kárelemzés és a kár okainak megállapítása érdekében együttesen értékelték. Ezenkívül az áralákínálás hiánya nem zárta ki az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár meglétét. Az ideiglenes rendelet (124)–(127) preambulumbekezdéseiben említettek szerint megállapítást nyert, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítési ára nem volt elegendő ahhoz, hogy az ágazat a valamennyi termelési költségét fedezze és olyan méltányos haszonkulcsot érjen el, amit a vizsgálati időszakban a dömpingelt behozatal nélkül elérhetett volna. Ezért ezt az állítást elutasítják.

(94) A dömpingelt behozatal hatásaival kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (95)–(98) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

2. **Az egyéb tényezők hatásai**

(95) Számos fél azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárért a pénzügyi válság a felelős, mivel az ágazatot akkor érte a legnagyobb kár, amikor az érintett országokból származó behozatal stabilizálódott. A felek azt is megemlítették, hogy az uniós gazdasági ágazat nyereségességének csökkenése hasonló volt a többi vegyipari vállalat esetében megfigyelt csökkenéshez.

(96) A válság szerepet játszott az uniós gazdasági ágazat teljesítményének alakulásában. A kármutatók, például a kapacitáskihasználás és az értékesítési mennyiség tendenciái arról árulkodnak, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete a válsággal együtt romlott és a piac élénkülésével némiképp javult. A vizsgálat azonban rámutatott arra, hogy ez a javulás nem volt elegendő ahhoz, hogy az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete rendeződjön, mivel az meg sem közelíti azt a szintet, ahol a figyelembe vett időszak elején állt. Ezenkívül a (89) preambulumbekezdésben említettek szerint éppen a pénzügyi válság kezdete előtti 2008-as év volt az az év, amikor az érintett országokból származó dömpingelt behozatal a leginkább megnőtt és az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége a legjobban visszaesett. Ezt az évet követően az uniós gazdasági ágazat már nem tudott helyreállni, a dömpingelt behozatal pedig továbbra is hatalmas mennyiségben van jelen az uniós piacon. Egyéb tényezőktől függetlenül a fenti okok miatt egyértelmű, hogy a dömpingelt behozatal nagymértékben hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszakban elszenvedett kárhoz. Ezért ezt az állítást elutasítják.

▼B

(97) Számos fél továbbá azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett állítólagos kár valódi oka a többi harmadik országból származó behozatal, a kereslet csökkenése, a nyersanyagárak emelkedése, az alapanyagokhoz való hozzáférés nehézségei, az uniós gazdasági ágazat által hozott rossz stratégiai döntések, az értékesítési piacon tapasztalható versenykényszer, a kötött felhasználásra kerülő érintett termékek termelésének csökkenése, a piaci feltételek általános változása és az uniós piacon fennálló versenyhelyzet között keresendő.

(98) Érdemes megemlíteni, hogy az előbb említett felek az állításaikat nem tudták alátámasztani és nem tudták bizonyítani, hogy az érintett országokból származó olcsó, dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők megszüntetnék az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és a dömpingelt behozatal között fennálló okozati összefüggést.

(99) Egyes felek azt állították, hogy a Bizottság nem elemezte az elágazó láncú zsíralkoholok és keverékeik értékesítésének az uniós gazdaság által előállított érintett termékek értékesítésére, valamint az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetére gyakorolt esetleges hatásait. A vizsgálat a (8)–(12) preambulumbekezdésekben meghatározott termékekre irányult, és egyik fél sem szolgáltatott olyan megbízható adatokat, amelyek alapján megállapítható lett volna, hogy az elágazó láncú zsíralkoholok és keverékeik esetleg kedvezőtlenül befolyásolták az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetét. Ezért ezt az állítást elutasítják.

(100) Az egyéb tényezők hatásaival kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (99)–(106) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

3. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(101) A vizsgálat nem állapított meg az érintett országokból származó olcsó, dömpingelt behozatalon kívül egyéb olyan tényezőket, amelyek megszüntetnék az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és a dömpingelt behozatal között fennálló okozati összefüggést.

(102) Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetéssel kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (107)–(110) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

F. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

1. **Az uniós gazdasági ágazat**

(103) Az uniós gazdasági ágazat érdekére vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (112)–(113) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

2. **Importőrök**

(104) Az importőrök érdekeire vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (115)–(116) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

3. **Felhasználók**

(105) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat a dömpingellenes intézkedések uniós fogyasztókra gyakorolt esetleges hatásainak felmérése érdekében elsősorban az ideiglenes szakaszban ellenőrzött öt nagy felhasználó vállalat által szolgáltatott összesített adatokra támaszkodott.

(106) A Bizottság ezek alapján ideiglenesen megállapította, hogy az érintett termék e csoport termelési költségeiből jelentős részt, a végterméktől függően 10–20 %-ot tesz ki. Az adatokat azonban

▼B

újra áttekintették és az új számítások, valamint a javított számadatok szerint ez a tartomány 15–25 % között mozog. Hasonlóképpen az érintett terméket használó tevékenységek átlagos haszonkulcsa az ellenőrzött öt vállalatból álló csoport esetében 6 % volt, míg az új számítások szerint ez az átlagos haszonkulcs magasabb, mintegy 7,5 %. Végezetül az érintett terméket használó tevékenységek összes üzleti tevékenységből való átlagos részesedését szintén helyesbítették. Ezt ideiglenesen 22 %-ban határozták meg, míg az új számítások szerint 25 %-os szintet állapítottak meg.

(107) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően számos felhasználó reagált és tett észrevételt a végleges nyilvánosságra hozatalt illetően. Vitatták az ideiglenes rendelet (118) preambulumbekezdésében említett öt felhasználó vállalat kiválasztását és azzal érveltek, hogy az intézkedések felhasználó gazdasági ágazatra gyakorolt esetleges hatásainak felmérésére használt adatok nem voltak áttekinthetőek, a kiválasztott csoport adatai nem voltak reprezentatívak és a csoport létszáma túl alacsony volt. Véleményük szerint az elemzés során a vizsgálattal együttműködő valamennyi felhasználótól származó adatot fel kellene használni.

(108) Az ideiglenes rendelet (117) és (118) preambulumbekezdéseiben említettek szerint azonban a 21 együttműködő felhasználó az érintett termék összes uniós behozatalának mintegy 25 %-át képviselte a vizsgálati időszakban, míg a felhasználók érdekeinek megállapítása céljából figyelembe vett öt vállalat ezeknek a vásárlásoknak hozzávetőleg a 18 %-át, és az együttműködő felhasználók 72 %-át tette ki. Amellett, hogy ez az öt felhasználó vállalat az érintett termék behozatali mennyiségét tekintve reprezentatív, a felhasználó ipar különböző üzleti ágazatait is nagyon jól képviselte. Az öt ellenőrzött vállalat valóban heterogén csoport, amelybe nem csak az első felhasználó-gyártók, azaz a felületaktív anyagokat gyártó vállalatok tartoznak, hanem a felületaktív anyagokat felhasználók és a lánc további szakaszaiban lévő felhasználók is.

(109) Mindazonáltal egy szélesebb körű elemzésre is sor került, amely során az együttműködő felhasználók által szolgáltatott valamennyi adatot figyelembe vették. Külön elemzést végeztek arra vonatkozóan, hogy a dömpingellenes vámok milyen hatással lennének a felületaktív anyagokat gyártó vállalatokra mint különálló csoportra, hiszen az intézkedések elrendelése leginkább ezt a csoportot érintheti. Egy másik külön elemzésre is sor került a felhasználók azon csoportja esetében, amely a vizsgálatban együttműködő valamennyi egyéb felhasználó vállalatot foglalta magában.

(110) Szimulációkat végeztek annak megállapítására, hogy a zsíralkoholok és keverékeik behozatalára kivetett átlagosan 5 %-os vám milyen hatással lenne az összes együttműködő felhasználóra, illetve a két különálló csoportra. A szimuláció eredménye azt mutatta, hogy ez az átlagos vámtétel az érintett terméket felhasználó üzletágak összes termelési költségét valamennyi felhasználó esetében végső soron 0,09 %-kal befolyásolná, míg ugyanez a vámtétel az érintett termék felhasználásával készült downstream termékek költségeit a felületaktív anyagokat gyártó vállalatok esetében 0,05 %-kal, a másik vállalatcsoport esetében pedig hozzávetőleg 0,29 %-kal módosítaná.

▼B

(111) Az elemzés arra is rámutatott, hogy a felületaktív anyagokat gyártó vállalatok a vizsgált terméket használó ágazatokban alacsonyabb haszonkulcsot tudtak elérni, az vizsgált termék érintett országokból történő behozatala azonban a vizsgálati időszakban a csoport összes vásárlásainak mindössze 2,6 %-át tette ki. Ezenkívül a zsíralkoholokat és keverékeiket használó felületaktív anyagok üzletágának részesedése a vállalatok teljes forgalmából mindössze 24 %. Ezért még egy 5 %-os átlagos dömpingellenes vám alkalmazásának sem lenne végső soron számottevő hatása a vizsgált terméket is magában foglaló termékek előállítási költségeire, a vállalatok teljes nyereségességét pedig ez elhanyagolható mértékben befolyásolná.

(112) A felületaktív anyagokat előállító egyes gyártók mindazonáltal azzal érveltek, hogy a dömpingellenes vámok miatt nem vásárolhatnának szabadon alapanyagot, ami torzítaná a piaci szegmensüket.

(113) Az ideiglenes rendelet (120) preambulumbekezdésében említettek szerint a dömpingellenes vámok mértéke és a felhasználó iparra, valamint az értékesítési piacra gyakorolt hatása nem gördít súlyos akadályokat az érintett termék behozatala elé. A vizsgálat megerősítette, hogy a végleges dömpingellenes vámok az értékesítési piacot nem torzítanák. A felületaktív anyagokat előállító gyártóknak ugyanakkor nem okozna nehézséget ezt a meglehetősen kismértékű költségnövekedést a termékek végső áraiban érvényesíteni. Ezért az arra vonatkozó állításokat, hogy a dömpingellenes vámok az értékesítési piacon torzulásokat idéznének elő, elutasítják.

(114) A végleges megállapítások nyilvánosságra hozatala után néhány felhasználó azt állította, hogy az uniós gyártók nem értékesítettek részükre termékeket, és hogy kevés alternatív szállító van. Az ideiglenes rendelet (120) preambulumbekezdésében említettek szerint azonban a javasolt intézkedések viszonylag alacsony szintje nem zárhatja ki az érintett termék behozatalát. Ezen kívül az uniós gyártók az érintett időszakban nem használták ki teljes kapacitásukat. Továbbá más harmadik országokból is lehet importálni, amelyekre nem vonatkoznak intézkedések, és a világ többi részéből származó zsíralkoholok és keverékeik importálásával kapcsolatos Eurostat-adatok a vizsgálati időszak után azt mutatják, hogy ezen importok nőnek, ami arra utal, hogy a kínálat hiányának állítólagos kockázata megalapozatlan. Ezért ezt az állítást elutasították.

(115) Néhány felhasználói szövetség, amely elmulasztotta magát az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3. pontjában említett határidőn belül megnevezni, azt állította, hogy – különösen az intézkedéseknek a kis- és középvállalkozásokra és adott ágazatokra gyakorolt hatásaival kapcsolatos – nézetei nem tükröződnek az uniós érdek értékelésében. Meg kell azonban jegyezni, hogy a vizsgálatban az e szövetségek által felvetett összes észrevétel figyelembe lett véve. Ezen kívül a (109) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelő az uniós érdek értékelése figyelembe vette az együttműködő felhasználók által benyújtott összes információt. Ezért ez az állítás elutasíttatott.

(116) Egyes felek állítása szerint a bevezetendő intézkedések időtartamát legfőljebb két évre kellene korlátozni. Az alaprendelet szerint végleges dömpingellenes intézkedést rendesen öt évre kell bevezetni. Mivel az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint egyik fél sem mutatta be, hogy két év

▼B

elegendő lenne a kárt okozó dömping ellensúlyozására, szemlátomást nincs érvényes ok az intézkedések hosszának rendes időtartamától való eltérésre. Ezért ez az állítás elutasíttatott.

(117) A felhasználók érdekeivel kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában megerősítést nyert, hogy az érintett termék behozatalára vonatkozó végleges intézkedések elrendelése nem lenne ellentétes az Unió érdekeivel, ezért az ideiglenes rendelet (117)–(121) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(118) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (122) preambulumbekezdésében foglalt következtetés megerősítést nyert. Nincs kényszerítő ok az érintett országokból származó zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések elrendelésével szemben.

G. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint**

(119) Emlékeztetni kell arra, hogy az előirányzott nyereség kiszámításához az ideiglenes szakaszban alkalmazott haszonkulcs 7,7 % volt. A panaszosok azzal érveltek, hogy 15 %-os előirányzott nyereség megfelelőbb lenne. Ezzel kapcsolatban azonban meg kell jegyezni, hogy nem szolgáltattak semmilyen ellenőrizhető bizonyítékot annak alátámasztására, hogy az előirányzott nyereség túl alacsony lett volna. Ezért a Bizottság az ideiglenes 7,7 %-os előirányzott nyereség megerősítését javasolja, amely a panaszos teljes alkohol-üzletágának az olcsó, dömpingelt behozatal beáramlása előtti utolsó nyereséges évében elért haszonkulcsán alapul.

(120) Néhányan azt állították, hogy a 7,7 %-os kulcs túl magas, tehát nem reális. A kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához egy alacsonyabb, 3–5 % közötti haszonkulcs alkalmazását javasolták. Ezt az állítást azonban semmiféle olyan bizonyítékkal nem támasztották alá, amely azt igazolta volna, hogy a javasolt nyereséget el lehetne érni, ha az uniós piacon nem lenne jelen a dömpingelt behozatal, így a javaslatot elutasították.

(121) Egyes felek azt állították, hogy a Bizottság tévesen az áron aluli értékesítés alapján határozta meg a kár megszüntetéséhez szükséges szintet, holott az ár-alákínálási különbséget kellett volna alkalmaznia. A Bizottság ebben az esetben úgy ítélte meg, hogy az ár-alákínálási különbség a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához nem lenne megfelelő alap, mivel az nem tükrözné azt az árszintet, amelyet az uniós piacon jelenlévő dömpingelt behozatal hiányában el lehetett volna érni. Ezért ezt a kérelmet elutasították.

(122) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (127) preambulumbekezdésében foglalt vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett ideiglenes kárkülönbözet megerősíthető.

▼B

2. **Végleges intézkedések**

2.1. *A végleges intézkedések formája*

(123) A (79)–(84) preambulumbekezdésben említettek szerint egyes felek többek között azt állították, hogy a jelenlegi intézkedéseket fel kellene függeszteni, mivel az érintett termék árának az uniós piacon való emelkedésével kapcsolatos, vizsgálati időszak utáni események nyilvánvalóak, kétségbevonhatatlanok és tartósak voltak. Azzal is érveltek, hogy a végleges intézkedéseket nem értékvám, hanem minimális importár formájában kell bevezetni.

(124) A Bizottság azonban úgy véli, hogy ebben a konkrét esetben a körülmények nem indokolják a minimális importár bevezetését. Az intézkedés e formáját könnyen ki lehet játszani az érintett termék jellege, és a szóban forgó exportőrök összetett vállalatszerkezete miatt.

(125) Azonban igaz, hogy az érintett termék piacán bizonyos mértékű árérzékenység tapasztalható, és ezért indokolt lenne a végleges intézkedések uniós felhasználóira gyakorolt hatásának minimalizálása arra az esetre, ha jelentősen megnő az érintett termék ára. Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a végleges intézkedéseket értékvám helyett egyedi vám formájában kell meghatározni.

(126) Az ilyen formájú intézkedések várhatóan bizonyos mértékben korlátozzák majd a felhasználókra gyakorolt túlzott negatív hatást, ha az árak jelentősen és hirtelen növekednek. Másrészt, ha az árak csökkennének, az egyedi vámok biztosítanák az uniós gyártók megfelelő védelmét. Az egyedi vámok az együttműködő vállalatok vizsgálati időszakban történő, uniós exportjainak CIF-értékein alapulnak, a havi átváltási árfolyamok használatával EUR-ra átváltva, a dömping- és kárkülönbözet szintje közül az alacsonyabbal megszorozva, az alacsonyabb vám szabályával összhangban.

(127) Ezzel kapcsolatban két exportáló gyártó azt állította, hogy a havi átlagos átváltási árfolyamok helyett az éves átlagos átváltási árfolyamokat kellene használni. Azonban meg kell jegyezni, hogy a szokásos gyakorlattal összhangban a dömpingellenes vizsgálatokban a valutaátváltásokat mindig a havi átváltási árfolyamok használatával végzik. Ez vonatkozott a szóban forgó vizsgálatra is. Ezért az állítást elutasították.

(128) A panaszos azt állította, hogy az egyedi vámok megállapításánál a zsíralkoholok és keverékeik jelenlegi árait kellett volna alkalmazni, nem pedig a vizsgálati időszak CIF-értékeit. Megjegyzendő, hogy az egyedi vámokat a vizsgálati időszakra kiszámított dömping és kár alapján állapítják meg. Nem merült fel megalapozott érv amellett, hogy az egyedi vámok kiszámítása ebben az esetben a vizsgálati időszak utáni időszakra alapuljon. Ez az állítás ezért elutasíttatott.

2.2. *A végleges intézkedések bevezetése*

(129) Az ideiglenes intézkedések közzétételét követően jelentkezett egy potenciális exportáló gyártó és azt állította, hogy a maradványvámot nem az Indonézia vonatkozásában megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet, hanem a kivetett legmagasabb vám szintjén kellene meghatározni. A kisebb vámtétel szabályát alkalmazva azonban a maradványvámot a maradvány dömpingkülönbözet vagy a maradvány kárkülönbözet szintjén kell megállapítani. Ezért az állítást elutasították.

▼B

(130) A fentiek alapján és az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban az érintett termékek behozatalára – a kisebb vámtétel szabályával összhangban – a dömping és a kárkülönbözet szintje közül az alacsonyabbat figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell elrendelni.

(131) Az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek a végleges dömpingellenes vámok elrendelésére irányuló javaslathoz vezettek, minden felet tájékoztattak. Egyúttal olyan határidőt biztosítottak a felek számára, amelyen belül a végleges tájékoztatást követően ismertethették álláspontjukat. A felek észrevételeit megfelelően mérlegelték és indokolt esetben a megállapításokat ezeknek megfelelően módosították.

(132) A javasolt végleges dömpingellenes vámok a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám végleges mértéke (EUR/tonna, nettó)
India	VVF Limited	46,98
	Minden más vállalat	86,99
Indonézia	P.T. Musim Mas	45,63
	Minden más vállalat	80,34
Malajzia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Minden más vállalat	61,01

(133) Az ebben a rendeletben meghatározott és az egyes vállalatokra vonatkozó dömpingellenes vámtételek kizárólag az e vállalatok, így a konkrétan említett jogalanyok által gyártott érintett termékek behozatalára alkalmazandók. Semmilyen más, az e rendeletben név és cím feltüntetésével meg nem nevezett vállalat – köztük a konkrétan említett vállalatokhoz kapcsolódó szervezetek – által gyártott behozott termék nem részesülhet e vámtételek előnyeiből; azokra a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámot kell kivetni.

(134) A vállalatspecifikus dömpingellenes vámtételek alkalmazására irányuló kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást követően, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz kell benyújtani ([1]), és mellékelni kell hozzá minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a rendeletet ennek megfelelően módosítják az egyedi dömpingellenes vámtételekben részesülő vállalatok listájának aktualizálásával.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Brüsszel, BELGIUM.

▼B

3. **Kötelezettségvállalások**

(135) Egy indiai és egy malajziai exportáló gyártó, a kapcsolatban álló importőrrel együtt, az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésével összhangban árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott. Mindkét kötelezettségvállalási ajánlat számos (a kémiai specifikáció alapján meghatározott) termékcsoportot tartalmazott, minden csoportra más minimális importár vonatkozott, a malajziai exportőr esetében a csoportok ára közötti különbségek elérték a 25 %-ot, az indiai exportőr esetében pedig a 100 %-ot. Ezen kívül, az árak az egyes csoportokon belül 20 %-os szórást mutattak, így jelentős a keresztkompenzáció kockázata. Az is megállapítást nyert, hogy az indiai exportőr ajánlata nem nyújtott megoldást az érintett termék áringadozására. További keresztkompenzációs kockázatokra derült fény a malajziai exportőrrel és a kapcsolatban álló uniós importőrével kapcsolatban, aki nem csak a malajziai exportőrtől szerezte be az érintett terméket, hanem más gyártóktól is. Végül, a vámhatóságnak nehéz lenne megállapítania a termék kémiai specifikációját egyéni elemzés nélkül, így az ellenőrzés rendkívül nehéz, sőt megvalósíthatatlan. Ezért a kötelezettségvállalási ajánlatokat elutasították. Az intézkedések formájának megváltoztatására irányuló javaslatot követően az egyik exportáló gyártó módosított kötelezettségvállalási ajánlatán: az összes termékcsoportra egy átlagos minimális importárat javasolt, és azt állította, hogy a kereszkompenzáció kockázata így már nem áll fönn. A másik exportáló gyártó egyszerűen fenntartotta ajánlatát. Mindazonáltal a terméktípusok száma és a köztük lévő árkülönbségek miatt az intézkedések eredményességét a minimális importár teljes egészében veszélybe sodorhatná. Ezen túlmenően, mint feljebb már fel lett vázolva, a vállalatok és ajánlataik szerkezete továbbra is akadályozza a kötelezettségvállalás elfogadását. Az egyik exportőr által javasolt beszámolási és árrendszer nem orvosolja ezeket az aggályokat, ráadásul rendkívül nehézkessé – akár elvégezhetetlenné is – tenné a figyelemmel kísérést. Következésképpen a kötelezettségvállalási ajánlásokat nem lehetett elfogadni.

4. **Az ideiglenes vámok végleges beszedése**

(136) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetek nagyságára, és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékének fényében, szükségesnek tekinthető, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok formájában biztosított összegeket az e rendelettel kivetett végleges vámok összegének mértékéig véglegesen beszedjék. Mivel a végleges vámok alacsonyabbak, mint az ideiglenes vámok, az ideiglenesen biztosított összegeknek a végleges dömpingellenes vámokon felüli részét elengedik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A következő termékek behozatalára végleges dömpingellenes vámot kell kivetni: a C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket kivéve), beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (a továbbiakban: egységes frakciók), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő

▼B

részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket, amelyek jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód (2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 és 3823 70 00 91 TARIC-kód) alá tartoznak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek dömpingellenes vámtételei a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám végleges mértéke (EUR/tonna, nettó)	TARIC kiegészítő kód
India	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Minden más vállalat	86,99	B999
▼M1 Indonézia	►C1 P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam ◄	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Minden más vállalat	45,63	B999
▼B Malajzia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Pelabuhan Klang, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Minden más vállalat	61,01	B999

(3) Azokban az esetekben, amikor az áruk szabad forgalomba bocsátásuk előtt megsérülnek, és így a vámérték megállapításához a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet ([1]) 145. cikke szerint kiigazítják, a dömpingellenes vámnak a fent meghatározott mennyiségek alapján kiszámított összegét a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazításához használt százalékkal csökkentik.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

([1]) HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

▼B

2. cikk

A 446/2011/EU rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vámtételek formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A biztosított összegeknek a végleges dömpingellenes vámtételen felüli részét el kell engedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele utáni napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.